

Ο Άρτος της ζωής

/ Γνώμες

Του Σεβ. Μητροπολίτου Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμονα

Ὁ χορτασμός τοῦ πεινασμένου λαοῦ στήν Παλαιστίνη ἀποτελοῦσε σημάδι μεσσιανικό: Αὐτός πού δίνει τροφή στά πλήθη καί μάλιστα μέ τρόπο ὑπερφυσικό δέν μπορεῖ παρὰ νά εἶναι ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας. Γι' αὐτό καί τή στιγμή τοῦ συγκλονιστικοῦ πειρασμοῦ μετὰ τή βάπτισις λέγει ὁ σατανᾶς στόν Χριστό: «Ἄν εἶσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, πές νά γίνουν αὐτὲς οἱ πέτρες ψωμιά», γιὰ νά λάβει τήν ἀπάντησι: «Ὁ ἄνθρωπος δέν ζεῖ μόνο μέ τὸ ψωμὶ ἀλλὰ μέ κάθε λόγο πού βγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Θεοῦ». Ὡστόσο, ὅταν ὁ ἴδιος ἔκρινε πὼς ἦλθε ἡ κατάλληλη στιγμή, ἔκανε τὸ θαῦμα τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν ἄρτων καί χόρτασε πέντε χιλιάδες λαοῦ.

Τὸ γεγονός αὐτὸ ἀφηγοῦνται ὅλοι οἱ εὐαγγελιστές, ὅχι μόνο γιατί εἶναι ἐντυπωσιακὸ καί μοναδικὸ στὸ εἶδος του, ἀλλὰ γιατί κρύβει μέσα τοῦ ἑνὰ βαθύτερο συμβολισμό καί ἑνα οὐσιαστικότερο περιεχόμενο. Ἐὰν ἀποτελεῖ θαῦμα

τοῦ μίσους καὶ τῆς κακίας, πὺ ἐκπλήσσει ὅλους μας, τὸ ὅτι σήμερα μὲ τόσο πλοῦτο καὶ μὲ τόσες παραγωγικὲς πηγὲς στὸν κόσμον ἑκατομμύρια ἄνθρωποι ὑποσιτίζονται καὶ πεθαίνουν ἀπὸ πείνα, ἄλλο τόσο καὶ μάλιστα πολὺ μεγαλύτερο εἶναι θαῦμα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τὸ ὅτι μὲ πέντε ψωμιὰ καὶ δυὸ ψάρια χορταίνουν πέντε χιλιάδες ἄνθρωποι!

Στὸ θαῦμα αὐτό, ἡ Ἐκκλησία ἀναγνώρισε τὴν προτύπωση τοῦ «ἄρτου τῆς ζωῆς», τῆς πραγματικῆς τροφῆς πὺ ὅποιος τὴν τρώγει ζεῖ αἰώνια, χωρὶς νὰ φοβᾶται τὴν πείνα καὶ τὸν θάνατο. Καὶ ὁ ἄρτος αὐτὸς εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ πὺ προσφέρεται γιὰ νὰ ζήσει ὁ κόσμος. Ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης εὐθὺς μετὰ τὴ διήγηση τοῦ θαύματος, παραθέτει μία ὁμιλία τοῦ Χριστοῦ περὶ θείας Εὐχαριστίας, στὴν ὁποία λέγει μετὰξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς: «Αὐτὸς πὺ τρώει τὴ σὰρκα μου καὶ πίνει τὸ αἷμα μου ἔχει ζωὴ παντοτινὴ, κι ἐγὼ θὰ τὸν ἀναστήσω τὴν ἑσχάτη ἡμέρα». Πολὺ σοφὰ οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας χαρακτήρισαν τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ «φάρμακο ἀθανασίας», γιὰτί ἡ τροφή αὐτὴ δὲν χορταίνει τὶς ὑλικὲς ἀνθρώπινες ἀνάγκες ἀλλὰ τὴν πείνα καὶ δίψα τῆς αἰωνιότητος.

Ὁ λαὸς βλέπει στὸν πολλαπλασιασμὸ τῶν ἄρτων τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν του καὶ σπεύδει νὰ ἀνακηρύξει τὸν ἰσχυρὸ προστάτη του βασιλιά. Ὁ Χριστὸς ὅμως ξεφεύγει ἀπ' ἀνάμεσά τους καὶ πηγαίνει στὸ ὄρος νὰ προσευχηθεῖ. Τὸ μήνυμα τῆς περικοπῆς μπορεῖ νὰ συνοψιστεῖ στὰ ἑξῆς: Ὁ Χριστὸς δὲν ἐκπροσωπεῖ ἀπλῶς μία ὠραία καὶ ὑψηλὴ διδασκαλία πὺ ἐξυψώνει ἠθικά τους ἀνθρώπους, οὔτε εἶναι αὐτός πὺ λύνει τὰ προβλήματα τῆς ἐπιβίωσης, ἀλλὰ ὁ Ἄρτος τῆς ζωῆς, τὸ φάρμακο τῆς ἀθανασίας. «Ἐὰν τὶς φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα».